

Sa o - lid väi - ke lap - su - ke, sind I - sa mei - le and - nud,
sind Jee - sus kut - sus ü - les - se, sind ing - lid tae - va kand - nud!

Ei il - ma veel ei tund - nud sa, ei te - ma rõõ - mu,

hä - da ka, ei head ja ei ka kur - ja.

2. Su isa lahkub valuga
nüüd sinust ju nii vara,
su ema saadab nutuga
sind enda juurest ära.
Sind aga võtab armuga
nüüd vastu Õnnistegija,
su kallis Jeesus ise.

3. Nüüd oled taeva taimeke
ja paradiisis õitsed,
seal kosud, kasvad rõõmsasti
ja rahu, rõõmu maitset.
Sind Jumalaga jätame,
sa meie kallis lapsuke.
Sind taevas saame näha.

*Viis: "Oh Jeesus, ülem Abimees"
(Herr Jesu Christ, du höchstes Gut)
Görlitz, 1587.*

Sõnad: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.